

Spotkanie II

Depczę po trotuarze, dziesiąta, piękny świt,
jesień, słońce, na przeciw znajomy idzie zwid
Wacek, jako Mikołaj, spotkany od święta
bez cukierków co prawda, broda krótko ścięta.

Przystanek pod przystankiem na powietrzu stany
przerwa w polowaniu na trunek piwem zwany
na śniadanie proszone, porannego kaca
u siostry wokół której, domek się obraca.

Koleją następują, syna oświadczyły
dzieci starych minęły, biegniemy za nimi,
my czekamy przyszłości, jutro byle wpadka
zamienisz zawód ojca na młodego dziadka.

Państwo dla hołubionej przez siebie młodzieży
bezkresy wolności, auć, bezrobocia szerzy
a dziad im mordę lizał, żyć trzeba porządnie
starszy radzi młodszemu, z żoną jest wygodniej.

Podświadomość się mota, widmem mienia kota
pląta się po naćpanych, napalonych blokach
gdy tak psu do słuchawki truizmy wyszepce,
rusza jak kot na gigant, własne ścieżki depcze.

Historia po śniadaniu w zadusznej zadumie,
objazd duchów minionych, kurhanów i trumien
niechaj zadrży dzwonami, w nas patosu strzępek
idźmy dalej, dziś wolne, nie kursuje empek.

p.s.

Własne dziecko czekało na mleko i płatki
wyszedł ojciec do sklepu, zapadł w wolne gadki.

p.s.2

Nie zmuszę do muzyki interlokutora
nucić w brew własnym uszom, to dopiero zmore.

p.s.3

Bardzo dobrze, że często my się nie widzimy
bo poszły mi już wszystkie zapasowe rymy.